XX 322/3 1941 № 163, 165-172, 174-189 (27 кф)

Пролетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 151 (7033) | 1 ліпеня 1941 г. аўторак | ЦАНА 15 КАП.

Каварны і злобны вораг праліčыўся ў сваім зладзейскім нападзе на нашу радзіму. Гэта памылка ўжо абыйшлася яму дорага: вораг страціў не менш 2500 танкаў, каля 1500 самалётаў, больш 30 тысяч палоннымі.

Літасці ворагу не будзе! Спачуванне і падтрымка ўсяго цывілізаванага свету—за намі.

ФАШЫЗМ БУДЗЕ РАЗБІТ!

Зарваўшаяся кліка фашысцкіх заправіл, заблытаўшыся ў ваенных авантурах, не бачачы выхаду з пагражаючага краха, вераломна напала на нашу радзіму.

Страціўшыя рассудак ігракі, якія стаяць перад перспектывай самагубства, — Гітлер і яго кліка рашылі паставіць сваю апошнюю стаўку.

Амаль два годы знясільваючай вайны ў Еўропе і Афрыцы не прынеслі фашызму жаданай перамогі. Вольнолюбівы дух народных мас у краінах, захваченых германскімі арміямі, не аслабеў пад жалезнай пятой акупантаў, ён загартоўваецца ў выпрабаваннях і нягодах вайны. У Бельгіі адбываюцца дэманстрацыі галодных жанчын. У Даніі народ адкрыта пратэстуе супроць устанаўлення „бясхлебных дзён“. У Грэцыі, дзе школы пераўтвораны ў казармы, і ў Румыніі, дзе яны скарыстоўваюцца пад турмы, расце абурэнне сярод усіх слаёў насельніцтва.

З Галандыі, Венгрыі, акупіраванай Францыі, Чэхіі, Польшчы фашысцкія марадзёры вывозяць апошнія астаткі сыравіны і харчавання, асуджаючы на выміранне карэннае насельніцтва гэтых краін. Краіны, стварыўшыя сваю літаратуру, мастацтва, навуку, пасаджаны на прымусовы паёк фашысцкага скудавум'я, і фашысцкае мракабесе прапануецца ў якасці духоўнай ежы здаровым, моцным, жыццёздольным народам, у тым ліку і закабаленаму народу Германіі.

Народы ніколі не даруюць гітлераўскай своры двуногіх звяроў ні арганізаванага грабяжу іх дабра, ні здзекаў над іх культурай, створанай на працягу вякоў.

Пад маскай знешняга падначалення акупантам тлее агонь народнага гневу. Іскры абурэння беспярапынна ўспыхваюць у гарадах і сёлах заняволенай Еўропы, і пажар, які рана або позна ўзгарыцца з гэтых іскраў, гітлераўскім бандытам патушыць не ўдасца.

Абараняючы сваю зямлю ад нахабнага і подлага ворага, Совецкі Саюз вядзе свяшчэнную айчынную вайну. Еднанне, вытрымка, стойкасць і адвага, з якой увесь совецкі народ падняўся на вялікую айчынную вайну, з'яўляецца магутнай маральнай падтрымкай нацыям, напаўшым пад іга фашысцкіх ізувераў.

Гіпноз „неперамажнасці“ гітлераўскіх армій будзе разбуран.

Салдаты фашысцкай арміі бачаць, як усё больш зацягваецца вайна, як усё далей ад іх абяцаны гітлераўскімі ашуканцамі мір. Лёгкія перамогі, атрыманыя за апошнія два годы, не наблізілі міру для Германіі. Чым шырэй тэатр вайны, тым яна будзе больш знясільваючай для фашысцкай клікі, тым скарэй убачаць германскія салдаты, што дарэмны іх надзеі на канец вайны, пакуль не разгромлен фашызм.

Гітлер, не ведаючы, як пракарміць пастаўлены пад ружжо германскі народ, і стоячы перад пустымі засекамі Еўропы, спрабуе ўнушыць думку, што ён кідаецца ў вайну ад збытку сіл. Слоў няма, арміі яго моцны, генералы яго яшчэ не стаміліся ад лёгкіх перамог. Але фашысцкія генералы сутыкнуліся не з слабымі, непадрыхтаванымі арміямі, а з вялікім совецкім народам, ведаючым, як абараніць сябе.

Рабочыя і калгаснікі, работнікі навукі, тэхнікі, мастацтва—усе совецкія людзі выраслі ва ўпорнай барацьбе за свой уласны творчы свет. Ад разгрому белых банд і чужаземных акупантаў да стварэння вялікай сталінскай індустрыі і перамогі калгаснага ладу ідзе гэта адзіная, мэтаімкнёная лінія магутнасці совецкага народа. Байцы і камандзіры Чырвонай Арміі рука аб руку з насельніцтвам пагранічных раёнаў сражаюцца з выключным гераізмам.

Не на запалоханых людзей напаў Гітлер, а на багатыроў, вырашчаных 24-мя гадамі вялікай творчай працы, ведаючых, што яны абараняюць, і маючых чым абараняць. Дзе і калі фашысты бачылі такую бяспрыкладную мужнасць, якую 23 чэрвеня праявіў адзін узвод пагранічнікаў, які адбіў атаку 2000 немцаў? Ды і не проста адбіў, а нанес пры гэтым праціўніку адчувальны ўрон. Дзе і калі бачылі фашысты такую вытрымку і ўменне драцца, якое праявіў палкоўнік Сарокін? „Дзевятка“ яго, атакаваная 15-ю фашысцкімі самалётамі, адважна ўступіла ў няроўны бой і збіла 6 варожых машын, страціўшы 4 сваіх. Дзе і калі бачылі фашысты, прывыкшыя беспакарана спускаць сваіх парашутыстаў прама на плошчы вялікіх еўрапейскіх гарадоў, каб іх дыверсанцкую сволач лавілі мясцовыя сяляне?

Каварны і злобны вораг праліčыўся ў сваім зладзейскім нападзе на нашу радзіму. Гэта памылка ўжо абыйшлася яму дорага: вораг страціў не менш 2500 танкаў, каля 1500 самалётаў, больш 30 тысяч палоннымі. Напаўшы зладзейскім чынам на нашы свяшчэнныя граніцы, гітлераўскія галаварэзы разлічвалі маланкавым ударам у тыднёвы тэрмін заняць Кіеў і Смаленск. Сарвалася! Магутная Чырвоная Армія дала хвалёным нямецкім войскам па зубах. „Маланкавая перамога, на якую разлічвала нямецкае камандаванне, праваліласся, узаемадзеянне германскіх франтоў сарвана, наступальны дух нямецкай арміі падарван, а совецкія войскі, не гледзячы на іх позняе разгортванне,—прадаўжаюць абараняць совецкую зямлю, наносячы ворагу жорсткія і знясільваючыя яго ўдары“.

Нідзе яны не бачылі гэтага!

На бамбардыроўку з паветра нашых гарадоў совецкая авіяцыя адкажа сакрушаючымі ўдарамі па германскай тэрыторыі. На паветраныя дэсанты мы адкажам дэсантамі.

На кроў адкажам крывёй.
На разбурэнне—разбурэннем.

За кожнае наша жыццё возьмем дзесяткі варожых. Літасці ворагу не будзе! Спачуванне і падтрымка ўсяго цывілізаванага свету—за намі. І як у бяссмертныя дні 1812 г., калі арміі Напалеона дарма спрабавалі агнём і мечам зацвердзіць над намі чужаземнае іга, так і зараз узгараецца, але яшчэ больш нястрымна, сіла народнага гневу.

Совецкі Саюз паднімае супроць захватчыкаў усе сілы свайго магутнага, працавітага і ўпорнага народа, умеючага ваяваць мужна, геройскі. Да жыцця прышлі новыя пакаленні, якія паспелі за найкарацейшы гістарычны тэрмін ператварыць нішчую, поўгалодную, тэхнічна адсталую краіну ў адну з мацнейшых дзяржаў свету.

Яно, гэта гераічнае пакаленне совецкіх людзей, ведае на вопыце свайго жыцця, што такое перамогі. Яно бачыла іх не раз. І яно ўбачыць у гэтай вайне, якая не павінна пакінуць камня на камені ад усяго будынка фашысцкага прыгнёту і насілля.

(Перадавы артыкул «Праўды» ад 30 чэрвеня 1941 года).

Ад Савецкага інфармацыйнага бюро

(ВЯЧЭРНЯЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ)

29 чэрвеня фінска-нямецкія войскі перайшлі ў наступленне па ўсяму фронту ад Барэнцава мора да Фінскага заліва, імкнучыся прарваць нашы ўмацаванні па лініі дзяржграніцы. Неаднаразовыя атакі фінска-нямецкіх войск былі адбіты нашымі войскамі. У рэзультаце баёў за дзень праціўнік, пакінуўшы ў цэлым радзе пунктаў сотні забітых і праследуемы агнём нашай артылерыі, адышоў на свае ўмацаванні.

На **Вільна-Дзвінскім** накірунку спробы падвіжных часцей праціўніка ўздзейнічаць на флангі і тыл нашых войск, адыходзячых у рэзультаце баёў у раёне ШАЎЛЯЙ, КЕЙДАНЫ, ПАНЕВЕЖ, КАЎНАС на новыя пазіцыі, — поспеху не мелі. Энергічнымі контратакамі нашых войск падвіжным часцям праціўніка нанесены значныя страты як у асабістым саставе, так і асабліва ў матэрыяльнай частцы.

На **Мінскім** накірунку намаганнямі нашых наземных войск і авіяцыі далейшае прасоўванне прарваўшыхся мотамехчасцей праціўніка — прыпынена. Адрэзаныя нашымі войскамі ад сваіх баз і пяхоты мотамехчасці праціўніка, знаходзячыся пад беспярэпынным агнём нашай авіяцыі, пастаўлены ў выключна цяжкае становішча. Адыходзіўшыя ад дзяржграніцы нашы пяхотныя часці прыкрыцця вядуць жорсткія баі і стрымліваюць прасоўванне матарызаваных і пяхотных войск праціўніка на лініі Ліда, Валкавыск.

На **Луцкім** накірунку сражэнне буйных механізаваных мас прадаўжаецца. Не гледзячы на ўвод праціўнікам на гэтым накірунку свежых танкавых часцей, усе яго спробы прарвацца на **Новаград-Валынск і Шэпетоўскім** накірунках не толькі адбіты, але і радам паслядоўных і беспярэпынных удараў нашых танкавых войск і авіяцыі большая частка танкавых і матарызаваных войск праціўніка разгромлена.

Па словах палонных, адна танкавая дывізія праціўніка ў баю пад г. Ліда поўнасцю знішчана.

Наша авіяцыя вяла паспяховыя паветраныя баі з авіяцыяй праціўніка, беспярэпынна бамбардыравала яго прарваўшыяся танкавыя часці і матарызаваную пяхоту і магутным ударам з паветра садзейнічала нашым войскам, асабліва на Луцкім накірунку.

Гітлер і яго генералы, прывыкшыя к лёгкім перамогам на працягу ўсёй другой імперыялістычнай вайны, — паведамляюць па радыё, што за сем дзён вайны яны захвацілі або знішчылі больш 2000 савецкіх танкаў, 600 гармат, знішчылі больш 4000 савецкіх самалётаў і ўзялі ў палон больш 40 тысяч чырвонаармейцаў, пры гэтым за той-жа перыяд немцы страцілі быццам усяго толькі 150 самалётаў, а колькі страцілі танкаў, гармат і палоннымі — аб гэтым германскае радыё ўмаўчвае.

Нам нават няёмка абвяргаць гэту дурную хлусню і хвалебную брахню.

На самай справе становішча рысуецца ў зусім другім святле. Немцы сканцэнтравалі на савецкай граніцы больш 170 дывізій, з іх па крайняй меры трэцяя частка прадстаўляе танкавыя і матарызаваныя дывізіі. Скарыстаўшы тое, што савецкія войскі не былі падведзены к граніцам,—немцы, не аб'яўляючы вайны, вераломным чынам напалі на нашы пагранічныя часці, і ў першы дзень вайны хвалёныя нямецкія войскі ваявалі супроць нашых пагранічнікаў, не меўшых ні танкаў, ні артылерыі. К канцу першага дня вайны і ўвесь другі дзень вайны толькі перадавыя часці нашых рэгулярных войск мелі магчымасць прыняць удзел у баях, і толькі на трэці, а дзе-ні-дзе на чацверты дзень вайны нашы рэгулярныя войскі паспелі ўвайсці ў сутыканне з праціўнікам. Іменна з прычыны гэтага ўдалося немцам заняць Беласток, Гродна, Брэст, Вільна, Каўнас.

Немцы праследвалі мэту ў некалькі дзён сарваць разгортванне нашых войск і маланкавым ударам у тыднёвы тэрмін заняць Кіеў і Смаленск. Аднак, як відаць з хода падзей, немцам не ўдалося дабіцца сваёй мэты, нашы войскі ўсё-ж сумелі разгарнуцца, а так званы, маланкавы ўдар на Кіеў, Смаленск аказаўся сарваным.

У рэзультаце ўпартых і жорсткіх баёў за перыяд у 7-8 дзён немцы страцілі не менш 2500 танкаў, каля 1500 самалётаў, больш 30 тысяч палоннымі. За той-жа перыяд мы страцілі: 850 самалётаў, да 900 танкаў, да 15 тысяч прапаўшых без вестак і палонных.

Такава карціна сапраўднага становішча на фронце, якую мы з поўнай падставай процівапастаўляем хвалебным паведамленням германскага радыё.

Вынікі першых 8 дзён вайны дазваляюць зрабіць наступныя вывады. Маланкавая перамога, на якую разлічвала нямецкае камандаванне, праваліласся, узаемадзеянне германскіх франтоў сарвана, наступальны дух нямецкай арміі падарваны, а савецкія войскі, не гледзячы на іх позняе разгортванне,—прадаўжаюць абараняць савецкую зямлю, наносячы ворагу жорсткія і знясільваючыя яго ўдары.

Ад Савецкага інфармацыйнага бюро

(ДЗЁННАЕ ПАВЕДАМЛЕННЕ)

На працягу ночы на 30 чэрвеня нашы войскі прадаўжалі весці ўпорныя баі на **Мурманскім, Дзвінскім, Мінскім і Луцкім** накірунках.

На астатніх накірунках і ўчастках фронта адбыліся начныя пошукі разведчыкаў, прыватныя перагрупіроўкі войск і артылерыйская перастрэлка.

29 чэрвеня праціўнік настойліва і неаднаразова спрабаваў перайсці нашу дзяржграніцу на Карэльскім перашэйку, але кожны раз агнём і контратакамі нашых войск ён з вялікімі стратамі адкідваўся ў зыходнае становішча.

На **Кексгольмскім** накірунку праціўнік сілай да двух пяхотных батальёнаў германскіх войск тры разы пераходзіў у атаку супроць пазіцый, займаемых нашымі войскамі. Пакінуўшы 300 забітых на полі бою, праціўнік адышоў за дзяржграніцу.

У той-жа дзень на **Выбаргскім** накірунку праціўнік спрабаваў высадзіць марскі дэсант. Рашучымі дзеяннямі нашых войск дэсант праціўніка знішчан пры высадцы і на беразе.

У баях за 29 чэрвеня наша авіяцыя знішчыла 53 самалёты праціўніка, страціўшы 21 самалёт.

* * *

У паветраным баю над раёнам Себеж наш знішчальнік збіў германскі самалёт Ю-52. Самалёт праціўніка згарэў. Чатыры лётчыкі спусціліся на парашутах і ўзяты ў палон.

* * *

Геройчна змагаюцца з ворагам лётчыкі падраздзялення т. Рудакова. За тры дні ў паветраных атаках імі збіта 13 фашысцкіх бамбардыроўшчыкаў і знішчальнікаў. Не менш паспяхова змагаюцца таксама лётчыкі эскадрыллі т. Карабінец. За адзін паветраны бой яны збілі пяць самалётаў праціўніка, не страціўшы ні аднаго.

* * *

У часе бамбардыроўкі камандзір самалёта Андрыянаў заўважыў, што два фашысцкіх знішчальнікі напалі на самалёт лётчыка Кузьменка, на якім папсаваўся матор. Андрыянаў паспяшыў на выручку таварышу, збіў адзін знішчальнік і прымусіў уйсці другі. Пад абаронай т. Андрыянава лётчык Кузьменка благапалучна прывёў самалёт на базу.

На світанні наш самалёт-разведчык выявіў быстра рухаючуюся к мястэчку О. танкавую групу праціўніка. Атрымаўшы данясенне аб гэтым, камандаванне загадала часцям адрэзаць машыны праціўніка. Насустрач ворагу вылецелі эскадрыллі савецкіх пікіруючых бамбардыроўшчыкаў. У рэзультаце бою, у якім наша авіяцыя і танкавыя часці праявілі адвагу і доблесць, вораг быў разбіт. 15 нямецкіх танкаў выведзены са строю.

Выдатна дзейнічаюць злучэнні начных знішчальнікаў. Адно з іх, пад камандаваннем маёра Вербава, збіла ў адну ноч пяць варожых бамбардыроўшчыкаў, спрабаваўшых прарвацца к важнаму ваеннаму аб'екту. Лейтэнант Жэлезнаў збіў два «Ю-88».

* * *

Захваченыя ў палон салдаты 179-га германскага пяхотнага палка, якім камандуе палкоўнік Ібсен, перадаюць, што большасць салдат з іх воінскай часці, перакінутай з Францыі, рашуча настроены супроць вайны з Савецкім Саюзам. Групы ваеннапалонных звярнуліся да салдат 179-га палка з пісьмом, у якім гаворыцца: «Мы ўпэўнены, што ненавісны ўсім перадавым людзям Германіі гітлераўскі рэжым падзе пад сакрушальнымі ўдарамі Чырвонай Арміі. Браты — нямецкія салдаты! За некалькі дзён вайны мы пераканаліся, што салдаты і камандзіры Чырвонай Арміі праяўляюць у баю выключную мужнасць і бясстрашша. Так сражацца і абараняць сваю зямлю, як сражаюцца савецкія салдаты, могуць толькі тыя, хто змагаецца за правую справу. Не верце злоснаму паклёпу Гітлера на Савецкі Саюз і яго армію. Паварачвайце зброю супроць адзіннага ворага нямецкага народа — супроць фашысцкай клікі, якая кідае на верную смерць мільёны ашуканых людзей».

* * *

Патрыятычны ўздым савецкага народа, масавы працоўны гераізм нарастаюць з кожным днём і праяўляюцца з нябачанай сілай.

На ленінградскі завод імені Ільіча з'явіўся ранены ў баях з белафінамі зімой 1940 г. шліфавальшчык т. Папоў. «У такі час, — заявіў ён, — я не магу аставацца на пенсіі. Сіл і вопыта ў мяне дастаткова, каб замяніць таварышоў, ушоўшых на фронт».

У першы-ж дзень вайны на адзін з заводаў у Растове-на-Дану вярнуліся 27 пенсіянераў, першакласных токараў, кацельшчыкаў, строгальшчыкаў, фармаўшчыкоў: «Мы драліся з нямецкімі акупантамі ў 1918 г.,—пішуць яны ў сваёй заяве. У мінуты грознай небяспекі для нашай радзімы мы не можам аставацца ў старане. Мы зноў займаем месцы ля агрэгатаў, каб каваць перамогу нашай роднай Чырвонай Арміі, авіяцыі і ваенна-марскога флота».

* * *

Аб велізарным патрыятычным уздыме сярод жанчын паведамляюць з усіх канцоў Савецкага Саюза. На завод імені Орджанікідзе з'явілася больш 100 домагаспадынь з прапановай замяніць ушоўшых на фронт мужчын.

ПРАЦОЎНЫЯ ПОДВІГІ

У ВІЦЕБСКІХ РАБОЧЫХ

ВІЦЕБСК (кар. „Звязды“). Мужнасць, храбрасць і адвага, якую праяўляюць байцы Чырвонай Арміі у баях з фашысцкімі галаварэзамі, натхняюць працоўных горада на новыя працоўныя подзвігі. На прадпрыемствах горада з кожным днём павялічваецца колькасць рабочых, майстраў і інжынераў, якія праяўляюць самаадданасць і сапраўдны працоўны гераізм.

Стары рабочы ігольнага завода тав. Навумаў яшчэ ў першыя дні айчыннай вайны перайшоў на абслугоўванне 5 катальных машын. Тав. Навумаў сістэматычна выконвае тры-чатыры нормы. Сваёй стаханаўскай работай ён замяніў рабочых тт. Зудава, Каранькова і Мядзведзева, якія пайшлі на фронт для барацьбы з фашысцкім агрэсарам.

Прыбіральшчыца 8-га цэха гэтага-ж завода тав. Чарнамордзік авалодала некалькімі мужчынскімі прафесіямі. Яна паспяхова выконвае вытворчыя працэсы, на якіх раней былі заняты мужчыны. Прычым тав. Чарнамордзік працуе ў цэхах завода па сумяшчэнню са сваёй асноўнай работай прыбіральшчыцы.

Сапраўдныя ўзоры працоўнага гераізма паказваюць рабочыя і работніцы і іншых прадпрыемстваў Віцебска. Многастаночніца чулочна-трыкатажнай фабрыкі імені Клары Цэткін тав. Ігнатава з 6 машын перайшла на абслугоўванне 8 трыкатажных машын. Патрыётка савецкай радзімы і на павялічанай зоне абслугоўвання сістэматычна перавыконвае нормы выпрацоўкі.

Лепшы стаханавец зборачнага цэха станкабудаўнічага завода імені Кірава тав. Стралецкі на крывавыя прошукі гітлераўскага фашызма адказаў высокапрадукцыйнай работай на сваім участку. Тав. Стралецкі, будучы занятым на адказным працэсе вытворчасці, штодзённа дае па тры нормы.

Высокапрадукцыйнай работай, яшчэ цяснейшым з'яднаннем вакол партыі і ўрада адказваюць савецкія патрыёты горада на крывавыя прошукі фашызма. Патрыятызм і самаадданасць рабочых— залог таму, што савецкі народ, які ўзняўся на вялікую айчынную вайну, будзе пераможцам, раз і на заўсёды пакончыць з фашысцкай гадзінай.

З. Брайнін.

Больш прадукцыі і лепшай якасці

ГОМЕЛЬ. Горад на ваенным становішчы, але ён жыве поўнакроўным жыццём. Дапамагаючы Чырвонай Арміі, працоўныя прадпрыемстваў горада і калгаснікі куюць перамогу над фашысцкімі варварамі, зрабіўшымі зладзейскі напад на Савецкі Саюз.

З вялікім уздымам сустрэлі працоўныя Указ Прэзідыума Вярхоўнага Совета СССР аб падоўжанні рабочага дня. Працоўныя гор. Гомеля добра ведаюць, што гэта мерапрыемства накіравана на ўзмацненне абараназдольнасці нашай краіны.

Не гледзячы на тое, што з многіх прадпрыемстваў рабочыя былі мабілізаваны на фронт, работа працякае нармальна. Па-ранейшаму бойка гандлююць магазіны.

Ахопленыя вытворчым энтузіязмам, рабочыя працуюць, не лічачыся з часам, імкнуцца даць як мага больш прадукцыі і лепшай якасці. Калектыў мясакамбіната датэрмінова выканаў поўгадавую праграму і абавязаўся да канца месяца даць звыш плана на 80 тыс. руб. прадукцыі. Па-стаханаўску працуюць рабочыя рамонтнага завода. Стаханаўцы тт. Нікіфараў, Маслюкоў, Савенка, Шландыкаў, Васкевіч выконваюць па 2—3 нормы ў дзень.

* * *

ЦЕРАХОЎКА. Адпраўляючы сваіх родных на фронт, калгаснікі давалі ім наказ не шкадаваць жыцця ў барацьбе з прэзрэннымі ворагамі народа. З свайго боку, яны абавязаліся па-стаханаўску працаваць на калгасных палях, мацаваць абараназдольнасць сваёй любімай радзімы. З чэсцю калгаснікі выконваюць свае абавязацельствы, большасць калгасаў прыступіла ўжо да сенакашэння. Асабліва паспяхова ідзе работа ў калгасе імені Леніна. Тут штодзённа выходзіць на работу звыш 200 чал., з якіх больш паловы—жанчын. Добра арганізавана сенакашэнне і ў іншых калгасах. Калгасы заканчваюць праполку зерневых, праз дзень-два прыступяць да другой праполкі. Вядзецца ўзмоцненая падрыхтоўка да ўборкі багатага ўраджаю. Пры Церахоўскай МТС арганізуецца курсы для трактарыстак і камбайнераў.

Насельніцтва ва ўсеузброенні сустрэне ворага

ЛЕНІНГРАД. (ТАСС). Ля сцен вялікага шэрага дома—скрынкі з пяском. Вокны ў кватэрах заклеены вузкімі палоскамі паперы.

У паўпадвальным памяшканні газасховішча. Побач — медпункт. Усё насельніцтва дома ад 12-гадовых школьнікаў да старыкоў — здало нормы ПВХО. Яшчэ ў 1938 г. дому прысуджан калектыўны знак «Гатоў да процівапаветранай і процівахімічнай абароны».

Група самаабароны ў поўнай баявой гатоўнасці. У штабе ПВО ўведзена кругласутачнае дзяжурства. Усе звенні — пажарнае, медыка-санітарнае, хімічнае, аховы соцыялістычнага парадку і сувязі, аварыйна-аднаўленчае — на пасту.

Вораг не заспігне знянацку. Насельніцтва кожнага дома горада Леніна таксама, як і жыхары дома № 23 па вул. Халтурына —спакойна і ва ўсеузброенні сустрэне магчымы напад ворага.

Гераічнай працай на заводах, чыгунках і ў калгасах, павышэннем пільнасці дапаможам Чырвонай Арміі разграміць ворага!

ПІЛЬНАСЦЬ

Фашысцкія галаварэзы, азлобленыя сваім бяссіллем супроць совецкага народа, прыбягаюць да розных хітрыкаў і самых каварных метадаў вайны. Яны з самалётаў высаджваюць на совецкай тэрыторыі групы пераадзетых дыверсантаў, якія ўсімі спосабамі стараюцца пранікнуць у нашы сёлы, гарады і мястэчкі, нанесці страты баявой магутнасці Чырвонай Арміі.

Але не тут та было! Совецкі народ пільны і самаадданы. Ён бязлітасна знішчае гітлераўскіх бандытаў, пільна ахоўвае маёмасць совецкай дзяржавы. Ні маскіроўка пад совецкіх грамадзян і чырвонаармейцаў, ні хітрасць і каварства не дапамагаюць бандытам. Яны паўсямесна вылаўліваюцца і знішчаюцца, як самае подлае атрэб'е чалавецтва.

Аб каварстве і хітрасці германскіх дыверсантаў расказвае ўпаўнаважаны крымінальнага вышуку НКВД мястэчка Н. т. Каласоўскі:

— Ноччу ў памяшканне НКВД,—расказвае т. Каласоўскі,—з'явілася група бандытаў у чырвонаармейскай форме. Яны даставілі некалькіх затрыманых байцоў Чырвонай Арміі, якія нібы выклікаюць падазрэнне. Дэтальная праверка дакументаў паказала, што затрыманыя з'яўляюцца сапраўднымі чырвонаармейцамі і следуюць са сваёй калонай. Іх адпусцілі.

Паводзіны пераадзетых бандытаў выклікалі падазрэнне. Мы патрабавалі прадстаўлення дакументаў, на што бандыты адказалі беспарадачнай стральбой. У завязаўшайся перастрэлцы памочнік оперупаўнаважанага т. Паўлоўскі, паставы міліцыянер т. Забелаў і таварышы з мясцовай аховы сваім меткім агнём знішчылі двух бандытаў, трое бандытаў былі затрыманы.

Совецкія патрыёты праяўляюць мужнасць і адвагу ў барацьбе з дыверсантамі. Нашы калгаснікі, рабочыя і служачыя, нават будучы неўзброенымі, паўсямесна вылаўліваюць і знішчаюць подлых вырадкаў. Бандытаў паўсямесна сустракаюць нянавісць і гнеў совецкага народа, які падняўся на свяшчэнную айчынную вайну да поўнага знішчэння фашызма.

С. Розум

Ворагі выкрыты

На акраіне горада Н. астанавіўся матацыкл. Жанчыны-калгасніцы сельгасарцелі „Ударнік" абступілі матацикліста, пачалі распытваць яго:

— Хто такі?

— Адкуль едзеш?

Незнаёмец, адзеты ў форму чырвонаармейца, ахвотна адказаў:

— У баю пад Гродна я адбіў у немцаў матацыкл, сеў на яго і еду ў тыл.

Калгасніц узяло сумленне, чаму ён так далёка ўязджае ад лініі фронта. Яны акружылі незнаёмца і з палкамі ў руках прывялі яго ў гарадскі Совет. Там высветлілася, што гэта дыверсант, які прабраўся на совецкую тэрыторыю.

* * *

Жонка шофера т. Ольшэнбаум звярнула ўвагу на двух невядомых грамадзян, адзетых ў форму совецкіх міліцыянераў. Паводзіны іх паказаліся ёй падазрыцельнымі. Паблізу тав. Ольшэнбаум убачыла 3-га міліцыянера, да якога звярнулася з просьбай:

— Трэба праверыць, хто гэтыя грамадзяне, адзетыя ў форму міліцыянераў. Міліцыянер пачаў вобыск у аднаго з невядомых, а сам нагой стаў падаваць знакі другому невядомаму. Тав. Ольшэнбаум прыкмеціла гэта. „Усе яны дыверсанты",—рашыла яна.

Тым часам сабраўся натоўп жанчын. Узброіўшыся чым папала, яны адвялі невядомых у райвыканком. Там выясвілася, што гэта былі дыверсанты, скінутыя на парашутах з нямецкіх самалётаў на совецкую тэрыторыю.

* * *

У бальніцу мястэчка Н. прывезлі раненых байцоў. Санітарка Жэня Мамчыц прыкмеціла сярод іх падазрыцельнага чалавека, адзетага ў форму чырвонаармейца. Ён вёў сябе не так, як байцы Чырвонай Арміі. Тав. Мамчыц неадкладна заявіла аб гэтым адпаведным органам улады. Праверкай было ўстаноўлена, што гэта фашысцкі дыверсант, пераадзеты ў чырвонаармейскую форму. У часе прыжка з самалёта ён быў ранен і па памылцы падабран разам з раненымі чырвонаармейцамі.

Г. Акулаў.

Патрыёты

На рубяжы краіны соцыялізма напалі фашысцкія сцярвятнікі. Цяжка апісаць абурэнне, якое ахапіла ўсё прагрэсіўнае чалавецтва свету. Яшчэ цяжэй выразіць глыбачэйшую нянавісць да ворага, якая ахапіла грамадзян Совецкага Саюза.

Як хвалі бушуючага мора, пранёсся кліч па ўсёй Совецкай краіне: смерць фашыстам! Знішчыць сцярвятнікаў, якія прагнуць чалавечай крыві. Да зброі! У бой за радзіму, за Сталіна! Народ пайшоў на рашучую схватку з абнаглеўшымі налётчыкамі.

Бой пачаўся. Дзеючая Чырвоная Армія заняла баявыя рубяжы. У Н-скай часці разам з камандзірамі на фронт пажадалі пайсці жоны камандна-палітычнага састава пасля эвакуацыі дзяцей. Патрыёткі паказваюць узоры храбрасці і мужнасці. Самаадана працуючы ў шпіталях, яны аказваюць дапамогу раненым байцам. Такіх фактаў многа.

У маленькім мястэчку Н. у адзін дзень паступілі дзесяткі заяў аб дабравольным уступленні ў дзеючую армію. Гэтыя заявы пішуць рабочыя, калгаснікі, юнакі і дзяўчаты.

„Супроць шалёных псоў паўстаў увесь совецкі народ,—піша ў сваёй заяве дапрызыўнік Караткевіч.—Я не магу сядзець і чакаць. Прашу прыняць мяне дабравольцам у Чырвоную Армію. Усе загады камандзіраў я буду выконваць чэсна і не пашкадую крыві сваёй за совецкі народ, за совецкую радзіму. Такія-ж заявы паступілі ад Дзімітрыя Леняшынскага, Грыгорыя Валажаніна, Анны Жаўнеравай, Марыі Навасельцавай і многіх іншых.

60-гадовы І. І. Макарэнка ў сваёй заяве піша: „Мне 60 год, але я адчуваю ў сябе дастаткова сіл, каб выйсці разам з байцамі на сражэнне супроць ворага, які пасягнуў на нашу мірную працу. Буду змагацца моцна за сваю любімую радзіму, за таварыша Сталіна".

Пачалася айчынная вайна! У ёй удзельнічае ўвесь совецкі народ. Усе працоўныя нашай краіны пайшлі ў рашучы бой за радзіму, за Сталіна. Перамога будзе за намі!

П. Васільчэнкоў.

Авалодваюць абароннымі спецыяльнасцямі

ТАШКЕНТ, (ТАСС). Самаадана працуючы на заводах, фабрыках і палях, працоўныя Узбекістана аднačасова авалодваюць ваеннымі спецыяльнасцямі. За апошнія дні ў рэспубліцы створана больш тысячы новых абаронных гурткоў і дружын.

Студэнткі Ташкенцкага медыцынскага інстытута кіруюць гурткамі ГСО на прадпрыемствах горада. Сотні комсамольцаў паравоза-вагонарамонтнага завода імені Кагановіча вывучаюць вінтоўку, здаюць нормы на значок ПВХО і рыхтуюцца стаць кулямётчыкамі. Дзяўчаты гэтага завода, працуючыя ў заводакіраўніцтве, выказалі жаданне стаць токарамі, слесарамі, фрэзероўшчыкамі і зараз займаюцца ў спецыяльна створаных гуртках. Кожны трактарыст другой Намаганскай МТС абучае кіраванню трактарам па 5 жанчын-калгасніц.

*

СЛОВА ГНЕВУ

Варожы камень паў на наша поле,
Яхідна кінуты к нам з-за вугла...
Ды бітвы не баялася ніколі
Магутная рука большэвіка.

З крывавай пасці нам данесла далеч
Варожы рык па краю дарагім,
Ды мы галоў ніколі не схілялі,
Бо ўсе стаім пад сцягам баявым.

Мы ўсе—народ, і воін з нас усякі,
Мы—гневу палкага разліў,
І вам не зразумець, разбойныя ваякі,
Агню, што ўсім нам грудзі запаліў.

Мы—сталінская баявая сіла,
Мы ўсе—завет свяшчэнны Ільіча...
Дык хай рука, што першай меч схапіла,
Сама цяпер загіне ад мяча.

Максім Рыльскі

Пераклад з украінскай мовы.

БАЯВЫЯ ЭПІЗОДЫ

Трое супроць варожай роты

Раскажу каротка, як мы ўтраіх не толькі адбілі атакі варожай пяхотнай роты, але, знішчыўшы часць яе, прымусілі панічна ўцячы.

На досвітку аднаго з першых дзён вайны група фашыстаў рашыла знішчыць наш кулямётны разлік, авалодаць высатой і адсюль весці кулямётны і вінтовачны агонь па нашых падраздзяленнях.

Немцы ішлі хвалямі. Першая група, чалавек 10, паказалася досвіткам у 300—350 метраў ад нас.

—Бяры на мушку,— гавару наводчыку, чырвонармейцу Якімаву,—хоць быў упэўнен, што цэль ужо засечана.

Сэрца напоўнілася злобай, і я з нецярпеннем чакаў моманта, калі раздадуцца нашы выстралы.

—Адкрывай агонь,—гавару яшчэ раз, а сам рыхтую другую ленту. У гэты момант падышоў лейтэнант.

—Агонь не адкрываць,—загадаў ён,—няхай падыйдуць бліжэй.

Адлегласць паміж намі скарачаецца ўсё больш і больш. Вось асталося 150—100 метраў.

—Агонь! — скамандаваў лейтэнант.

Застрачыў наш кулямёт. З першай варожай групы толькі адзін адпоўз, астатніх зразіў меткі кулямётчык.

—Атрымайце, гады, нашу першую порцыю,—гаварыў Якімаў.

—Была разгромлена другая і трэцяя групы. К гэтаму часу падаспелі байцы другога аддзялення. Наш агонь узмацніўся. Вораг не прыняў боя, пачаў панічнае бегства. А мы ім „дапамаглі", пасылаючы следам свінцовы дождж. Такі лёс пасцігне ўсіх, хто пасмее напасці на нашу свяшчэнную зямлю.

Чырвонаармеец А. Воранаў.

Збілі 16 самалётаў

Нямецкія фашысты, як шалёныя ваўкі, напалі на Совецкі Саюз. Грудзьмі паўсталі на абарону радзімы совецкія патрыёты. Яны не дапусцяць, каб па нашай зямлі разгульвалі крывавыя фашысцкія сабакі. Наша справа правая! Вораг будзе разбіт. Перамога будзе за намі!

Як ільвы, б'юцца нашы гордыя сокалы—чырвоныя лётчыкі, байцы, камандзіры і палітработнікі, праяўляючы гераізм, находчывасць, адвагу.

Геройскі паказала сябе ў баю з ворагамі падраздзяленне лейтэнанта Жукоўскага. Тав. Жукоўскі са сваім падраздзяленнем у няроўным баю збіў 4 самалёты ворага.

Падраздзяленне тав. Дзяругіна таксама збіла 4 варожых самалёты. Падраздзяленне тав. Арцёмава збіла тры самалёты. Усяго Н-ская часць пад горадам Н. збіла 16 варожых самалётаў. Вось дзе сапраўдныя героі айчыннай вайны! Совецкі народ ніколі не забудзе іх подвігаў.

І. Гурскі.

Просім накіраваць нас на фронт

Просім Райваенкамат накіраваць нас на фронт у якасці медсясцёр. Мы, як комсамолкі, у момант, калі радзіма вядзе айчынную вайну, лічым сваім доўгам прыняць актыўны ўдзел у выгнанні крыважаднай фашысцкай банды з нашай любімай радзімы.

Абавязуемся выконваць любую работу, даручаную камандзірамі, для дасягнення перамогі над ворагамі. Усе сілы, а калі спатрэбіцца і жыццё, мы гатовы аддаць за свабоду нашага народа, за тое, каб змесці з твару зямлі фашысцкую мерзасць.

Аксёнава, Шкарбаня,
студэнткі Бабруйскага тэхнікума па механічнай апрацоўцы драўніны.

МЫ ПЕРАМОЖАМ

Рабочыя і калгаснікі Крычаўскага раёна поўны рашымасці раздавіць фашысцкую гадзіну, напаўшую на нашу свяшчэнную совецкую радзіму. Стаханавец-апаратчык Задабрасцянскага бровара таварыш Гарасаў заявіў:

„Фашысцкія заправілы пайшлі на нас вайной, але ім не ўдасца нас перамагчы. Іх драпежныя рукі, залітыя крывёю народа, будуць адсечаны, фашысцкая гадзіна будзе знішчана. Мы нікому не аддадзім свайго шчасця і свабоды, здабытых у Кастрычніку 1917 г. Я заклікаю ўсіх рабочых з удзесяцяронай энергіяй павысіць прадукцыйнасць працы, павялічыць выпуск прадукцыі!".

Рабочыя гарадской хлебапякарні ў рэзалюцыі, прынятай на мітынгу, запісалі:

„Мы запэўняем партыю Леніна—Сталіна і наш совецкі ўрад, што не пашкадуем сваей сілы і жыцця для таго, каб адстаяць вялікія заваяванні соцыялізма. Узмоцнім пільнасць, павысім прадукцыйнасць працы! Па першаму закліку комуністычнай партыі ўсе, як адзін, выступім са зброяй у руках для разгрому азвярэлых фашыстаў".

Звеннявы па агародніх культурах калгаса „На варце", Батвінаўскага сельсовета, тав. Качагараў узяў на сябе абавязацельства высокаякасна правесці прапалку пасеваў, у тэрмін і без страт убраць увесь ураджай.

Б. Грашчанка.

Працуюць планамерна і арганізавана

Рабочы калектыў швейнай фабрыкі імені Дзержынскага працуе з асаблівым натхненнем. У рабоце кожнай ленты і цэха адчуваецца высокая працоўная дысцыпліна, арганізаванасць, парадак.

На месца ўшоўшых на фронт мужчын вылучаюцца жанчыны—стаханаўкі фабрыкі. Работніца 10-й ленты 1-й групы т. Хадкоўская выдатна спраўляецца зараз з работай на гофманскім прэсе, на якім раней працавалі выключна мужчыны. Стаханаўка Хейман стала майстрам ленты, інструктар т. Трацэўскі вылучан на пасаду майстра 4-й ленты 2-й групы.

На фабрыцы робяць усё магчымае, каб не адчуваўся ўход людзей, мабілізаваных у армію. Многія майстры рашылі працаваць без інструктароў, самі кіруюць усёй лентай.

Л. Розаў.

Чэснай працай умацоўваюць магутнасць радзімы

З удзесяцяронай энергіяй працуюць трактарысты Лупалаўскай МТС на калгасных палях. Вялік патрыятызм іх, вяліка любоў да радзімы.

— Прышоў час,—гаворыць трактарыст тав. Глушкоў,—калі мы павінны даць радзіме ўсё, што ёй патрабуецца для расправы з фашысцкімі варварамі. Мы з братам працавалі пазменна на трактары. Брат прызван на фронт абараняць радзіму. Я астаўся за рулём трактара. Буду працаваць так, каб выпрацаваць норму не толькі за сябе, але і за брата, ушоўшага ў армію.

Тав. Глушкоў выконвае норму трох чалавек. Ужо некалькі дзён падрад ён апрацоўвае па 10-11 гектараў глебы.

Трактарыстка тав. Скавародкіна з брыгады тав. Лапунова заявіла:

— За ўшоўшых у армію мужчын я буду выконваць дзве нормы на трактары.—Сваё слова яна апраўдвае на справе. За дзень тав. Скавародкіна ўзорвае па 10 гектараў глебы.

— Багаты сталінскі ўраджай будзе ўбран своечасова і без страт, — заяўляюць рабочыя па рамонту сельскагаспадарчых машын. Слесары тт. Шараметаў, Патапаў і інш. абавязаліся за 10 дзён закончыць рамонт уборачных машын і малацілак замест планавых 30 дзён.

Трактарыст тав. Сіпайла прызван на фронт. Яго жонка, раней авалодаўшая трактарам, зараз заняла месца мужа.

Так большэвіцкімі справамі на калгасных палях умацоўвае магутнасць нашай краіны калектыў Лупалаўскай МТС.

— Будзем чэсна працаваць на блага радзімы, а калі спатрэбіцца—груддзю станем на абарону радзімы. Усё аддадзім на айчынную вайну,—заяўляюць труджанікі калгасных палёў.

В. Гарбузоў.
Нам. дырэктара па палітчасці Лупалаўскай МТС.

ЗА РУБЯЖОМ

Венгрыя—калонія германскага фашызма

Венгрыя з'явілася першай краінай на паўднёвым усходзе Еўропы, папаўшай з прычыны здрадніцтва яе правіцеляў у лапы германскага фашызма. Германскія акупанты адразу захвацілі наяўныя запасы сыравіны і харчавання. На чыгунках былі звольнены ўсе венгерскія служачыя, усюды былі расстаўлены германскія чыноўнікі. Германская місія ў Будапешце, апарат якой налічваў 540 (!) чалавек, займалася арганізацыяй выкачкі з Венгрыі харчавання і шпіёнскай дзейнасцю. Германскія афіцэры гаспадарылі і ў венгерскай арміі.

Акупанты разграбілі краіну. Цэлыя саставы з харчаваннем адпраўляліся ў Германію. У 1940 г. немцы насільна адабралі ў венгерскіх сялян 110 тысяч галоў рагатай жывёлы, 291 тыс. свіней, 19.710 тон мяса, 782.400 тон пшаніцы і т. д. Мясцовае насельніцтва ўжывае каніну. Нішчата і голад у краіне прынялі пагражаючыя размеры.

У Венгрыі выпякаецца толькі адзін сорт стандартнага хлеба з прымессю 25 проц. бульбы і 20 проц. кукурузнай мукі. Але і гэты стандартны хлеб адпускаецца па нормах. Так, у камітэце (обласці) Маршторда выдаецца толькі 300 грам хлеба на чалавека, у рэстаранах падаюць толькі 80 грамаў хлеба. Нарміравана прадажа не толькі харчовых прадуктаў, але і ўсіх прамысловых тавараў.

Калі ў гарадах і мястэчках былі выкачаны ўсе прадукты, венгерскія прыслужнікі германскіх фашыстаў адправілі ў вёску ўзброеныя атрады для рэквізіцыі астаткаў харчавання.

Венгерская вёска знаходзіцца на грані масавага вымірання. Нядаўна венгерская газета „Кіш уйшаг" апублікавала серыю артыкулаў аб жыцці сялян мястэчка Токай. Усё насельніцтва гэтага мястэчка—немаёмасныя сяляне. Жывуць яны ў хіжынах без акон і дзвярэй. Хатняй жывёлы ніхто не мае. „Тры чвэрці насельніцтва,—піша газета,—хварэе тубергулёзам. Гэта—даліна смерці".

Германскія захватчыкі вывезлі ўсю прамысловую сыравіну з краіны. З-за няхваткі сыравіны большасць прадпрыемстваў спыніла работу. У краіне расце беспрацоўе. Толькі за апошнія месяцы на вуліцу было выкінута 10.000 венгерскіх рабочых. Акупацыйныя ўлады стварылі ў Будапешце лагер працоўнай павіннасці для асоб, „не маючых заняткаў", разлічаны на 5000 чалавек. Беспрацоўныя павінны будуць адбываць павіннасць у сельскай гаспадарцы.

Бедственнае становішча венгерскіх рабочых вымушан быў прызнаць урадавы друк. Газета „Мадзьяршаг" указвае, што ў вугальных раёнах краіны сем'і з 10—12 чалавек туляцца ў адной невялікай кануры. Дзеці ходзяць у лахманах, босымі. Шахцёры галадаюць. Газета ўказвае, што нават у святочныя дні сям'я шахцёра харчуецца толькі адной варанай бульбай. 29 чэрвеня (ТАСС).

Рэзультат бамбардыроўкі Канстанцы

ЛОНДАН, 29 чэрвеня (ТАСС). Як перадае агенцтва АФІ, па паведамленню з Канстанцы, у рэзультаце бамбардыроўкі, праведзенай совецкай авіяцыяй, склады Канстанцы разбураны на 60 проц.

Выступленні супроць фашысцкіх захватчыкаў у Бельгіі

Незадаволенасць шырокіх мас Бельгіі супроць рэжыма германскіх фашыстаў расце і прымае адкрытыя формы. Нядаўна на нафтаачышчальным заводзе ў Абокен лез Андэр і на заводзе гумавых вырабаў у Савентэн ле Брусель адбыліся буйныя пажары. У Жупрэль і Павіле быў перарэзан тэлефонны кабель. За пашкоджанне тэлефоннай лініі ў Монсе было арыштавана 15 чалавек. Насельніцтва акруг Льеж і Верв'ер прымушана было ўплаціць акупантам тры мільёны франкаў штрафу за многія выпадкі псавання сувязі.

29 чэрвеня (ТАСС)

Тэрор у Харвацыі

Харвацкі друк публікуе рад паведамленняў, якія сведчаць аб тым, што ўлады праводзяць жорсткі тэрор у адносінах да жывучых на тэрыторыі Харвацыі сербаў. Газета „Харвацкі Ліст" піша аб расправе над суддзёй-сербам Драгуціным. Яго абвінавацілі ў тым, што ён яшчэ ў 1931 г. назваў сучаснага „главу" Харвацыі Павеліча разбойнікам. Драгуцін прыгаваран да 15 год турэмнага зняволення. Тая-ж газета паведамляе, што повар аднаго з атэляў горада Варараждзіна, Зеленбаба прыгаваран да кары смерцю па абвінавачанню ў тым, што ён страляў у атрад усташоў.

Жорсткаму праследванню ў Харвацыі падвяргаюцца і іншыя нацыянальныя меншасці. Па словах газеты, сербы, яўрэі і цыгане не маюць, у прыватнасці, права карыстацца гарадскім транспартам. На харвацкіх гарадах на трамваях і аўтобусах напісана: „Сербам, яўрэям і цыганам праезд забаронен".

28 чэрвеня (ТАСС)

Водгукі з Чылі на германа-совецкую вайну

НЬЮ-ЙОРК, 30 чэрвеня (ТАСС). Як перадае газета «Дэйлі Уоркер», старшыня палаты дэпутатаў Чылі — Расендо заявіў, што германскі напад на Совецкі Саюз не можа быць апраўдан. Уступленне СССР у вайну з'яўляецца «самай рашучай перашкодай гітлераўскай агрэсіі».

Выступаючы ў палаце дэпутатаў радыкал Сантанбро выказаў салідарнасць з Совецкім Саюзам. Старшыня дэмакратычнай партыі Кардэнас заявіў: «Гітлерызм капае сабе магілу. Наш народ сімпатызіруе СССР».

РЭДКАЛЕГІЯ

У2326

Заказ № 3660